

[Oluf Pedersen.]

forbindelse med importen af nåletræ. Importen af træ blev af den tidligere handelsminister overført til bunden liste, og det viste sig da, at medens der i det halve år, da træ ikke var på bunden liste, var nedgang i lagerbeholdningerne, kom der en stor stigning, efter at træ igen var overført til bunden liste. Hvis vi sammenligner importen i de to første måneder af 1950, da den var fri, med de to første måneder af 1951, da træ er på bunden liste, viser det sig, at i det sidstnævnte tidsrum er man oppe på en import, der er 70 pct. større, end dengang importen var fri. Det viser, hvad det betyder, at man laver importregulering. Det, der sker, er ikke, at man begrænser selve importen, for varen kommer ind alligevel; man får bare lov at give mere for træet. Men det er den slags ting, man nu engang har lyst til at lege med her i rigsdagen.

Jeg mener fortsat, at hvis man ophæver den maksimalpris, som i visse tilfælde utvivlsomt virker sådan, at gavntre hugges op til pindebrænde, vil en lovgivning som den, der her er foreslået, være ganske unødvendig. Det forekommer mig i det hele at være betænkeligt, at det er staten, der skal bestemme, hvor meget der skal hugges i skovene, at det er ministeren, der skal bestemme det; det bør være den private skov ejer, der bestemmer, hvor meget der skal hugges i de private skove. Det kan være naturligt, at ministeren bestemmer, hvad der skal hugges i statsskovene, og her kan der være grund til øget hugst, fordi der er hugget forholdsvis lidt i statsskovene, men når ministeren skal bestemme, hvor meget der skal hugges i de private skove, må det ganske naturligt føre til, at han også skal bestemme, hvordan markerne skal sås o. s. v. Det er konsekvensen af systemet. Det er rent kommunistisk. Men det er der jo ikke noget at gøre ved, når regeringen er kommet ind på det. Men når hugsten er forholdsvis større end tidligere og ministeren ikke har fremført nogen som helst begrundelse for, at det er økonomist fordelagtigt for landet, at der foregår en stærkere hugst, hvad skal man så med en lovgivning som denne? Man siger, at begrundelsen er den, at importen er stor, men når den store import står i forbindelse med

store lagerbeholdninger, så falder hele begrundelsen væk.

Ved lovforslagets første behandling sagde jeg til den højtærede landbrugsminister, at hvis man ophæver maksimalprisen og gør importen fri, kan man vist undvære loven. I første omgang svarede den højtærede minister med at takke mig; da jeg derefter spurgte, om jeg kunne regne med, at ministeren ville følge mig, fik jeg ikke noget svar, men jeg forstod ministeren sådan, at i virkeligheden var han enig med mig, og at lovforslaget ikke passede ham. Men så synes jeg, den højtærede minister skulle have taget lovforslaget tilbage.

Carl Petersen: Jeg kan på mit partis vegne, som også ordføreren allerede har gjort, anbefale de to ændringsforslag, som er blevet resultatet af udvalgsbehandlingen. De opfylder de ønsker, som jeg fremsatte ved første behandling.

Når jeg tager ordet, er det på grund af det ærede medlem hr. Oluf Pedersen, som synes, at vi kan undvære denne lov, og som henstiller til den højtærede landbrugsminister, som kun det ærede medlem kan gøre det, at han tager lovforslaget tilbage; det ærede medlem mener åbenbart, at han er den eneste, der har begreb om disse ting.

I bemærkningerne til lovforslaget gives der forklaring på, hvorfor en sådan lov er nødvendig. Det fremgår heraf, at med de høje priser på det indførte tømmer skulle det kunne bevirke en vis bedring af vor handelsbalance, hvis vi erstatter en del af træimporten med indenlandsk træ, og det kan der næppe heller være tvivl om. Jeg er selvfølgelig enig med det ærede medlem i, at hvis man slap priserne løs, er det sandsynligt, at der blev hugget noget mere, men jeg er sikker på, at det danske tømmer så ville komme op i et lige så højt prislag som det indførte tømmer. Det ærede medlem mener åbenbart, at byggeriet burde fordyres med disse penge. Jeg har forstået, at det er det, den højtærede minister vil modvirke, og jeg er enig med ham heri. Jeg tror, at det ærede medlem skulle prøve på at følge os andre i denne tankegang. Det talmateriale, det ærede medlem kom med, siger ingenting i denne forbindelse; det oplyser kun om, hvad der er hugget, det-